

Sygn. akt XV GUz 13/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, Wydział XV Gospodarczy,

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Wojtycki

Sędziowie: SSR Joanna Szweda – Porzych

SSR Dorota Podolska – Skwierczyńska

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie upadłościowej (...) (...)w upadłości likwidacyjnej

zażalenia syndyka masy upadłości na postanowienie sędziego – komisarza z dnia 23 maja 2017 r. w przedmiocie zatwierdzenia sprawozdania rachunkowego

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 maja 2017 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XV GUp (...), Sędzia – komisarz zatwierdził sprawozdanie rachunkowe syndyka masy upadłości okres od dnia 1 listopada 2016 r. do dnia 31 stycznia 2017 r. z tym zastrzeżeniem, że dokonał sprostowania i odmówił uznania wydatku masy upadłości z dnia 30 stycznia 2017 r. w kwocie 812,61 zł z tytułu „zwrot składki ZUS” syndyka i ustalić, że łączna kwota wydatków w okresie sprawozdawczym wyniosła 1.622,74 zł, a stan środków na koniec okresu sprawozdawczego wynosi 4.946,29 zł. Ponadto Sędzia – komisarz zobowiązał syndyka do zwrotu na rzecz masy upadłości kwoty 812,61 zł z tytułu niezatwierdzonego wydatku we wskazanym powyżej okresie sprawozdawczym.

W uzasadnieniu sędzia – komisarz wskazał, iż składka na poczet ubezpieczenia społecznego syndyka nie może podlegać zaliczeniu, jako wydatek w postępowaniu upadłościowym. W myśl art. 230 p.u.n. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r., kosztem może być m.in. należność z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ale nie syndyka lecz osób zatrudnionych przez syndyka, jako część składowa należności ze stosunku pracy. Twierdzenie syndyka, iż jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą zobowiązany jest do zapłaty składki na ubezpieczenie społeczne uznać należy za słuszne, lecz zważyć należy, że jak każdy podmiot prowadzący działalność syndyk powinien tę składkę opłacać z przyznanego mu wynagrodzenia, tj. pokrywać koszty prowadzonej działalności z uzyskiwanych przychodów. Przepisy prawa upadłościowego nie przewidują (poza podatkiem VAT) powiększania przyznanego syndykowi wynagrodzenia o inne jego składniki.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł syndyk masy upadłości zaskarżając pkt 2 sentencji postanowienia, jednakże w treści zażalenia syndyk domagał się ustalenia, iż kwota 812,61 zł stanowi wydatek masy upadłości w okresie sprawozdawczym od dnia 1 listopada 2016 r. do dnia 31 stycznia 2017 r. oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania. Tym samym Sąd uznał, iż syndyk zakwestionował postanowienie Sędziego - komisarza z dnia 23 maja 2017 r. w całości. Zdaniem syndyka koszty postępowania zdefiniowane w art. 230 p.u.n. obejmują

opłaty sądowe oraz wydatki niezbędne do osiągnięcia celu postępowania, które powinny zostać sfinansowane z majątku masy upadłości. Syndyk odwołując się do wykładni gramatycznej oraz logicznej wskazanego powyżej przepisu wskazał, iż należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzeń stanowią poza wynagrodzeniem inny rodzaj wydatku syndyka związanego z prowadzeniem przez niego jako przedsiębiorcy czynności na rzecz upadłego. Nadto wskazano, iż analiza semantyczna i logiczna słów: „wynagrodzenie i wydatki syndyka” nakazuje przyjąć, że podstawowym wydatkiem syndyka poza wynagrodzeniem jest obowiązek uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne. Powyższe potwierdza również zdaniem syndyka dotychczasowa praktyka Sądu, który w niniejszym postępowaniu upadłościowym zatwierdzając dotychczasowe sprawozdania rachunkowe syndyka akceptował wykazywane w nich przez syndyka składki na poczet ubezpieczenia społecznego. Ponadto syndyk wskazał, iż przyjęta przez Sędziego – komisarza argumentacja dotycząca znowelizowanego brzmienia art. 230 p.u.n. w wersji obowiązującej od dnia 1 stycznia 2016 r. i jego wpływu na niniejsze postępowanie narusza art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne i podważa zasadę ochrony praw nabytych.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu upadłościowego działającego jako sąd drugiej instancji zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z art. 230 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz według stanu obowiązującego na dzień ogłoszenia upadłości (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1122, dalej jako: „p.u.n.”) do kosztów postępowania upadłościowego zalicza się opłaty sądowe oraz wydatki niezbędne do osiągnięcia celu postępowania. Zgodnie z ust. 2 przywołanego powyżej przepisu do wydatków, o których mowa w ust. 1 należą w szczególności: wynagrodzenie i wydatki syndyka, nadzorczy sądowego i zarządcy oraz ich zastępców, wynagrodzenie i wydatki członków rady wierzycieli, wydatki związane ze zwołaniem wierzycieli, koszty doręczeń, obwieszczeń i ogłoszeń, przypadające za czas po ogłoszeniu upadłości podatki i inne daniny publiczne, wydatki związane z zarządaniem masą upadłości, w tym przypadające na czas po ogłoszeniu upadłości należności ze stosunku pracy oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, wydatki związane z likwidacją masy upadłości, chociażby do likwidacji doszło na podstawie układu. Wobec tego treść powyżej wskazanego przepisu obowiązującego w chwili rozpoczęcia postępowania upadłościowego (...) (...) w upadłości likwidacyjnej do kosztów postępowania zaliczała również wydatki syndyka. Brak jednak podstaw do przyjęcia aby koszt związany z poniesieniem przez syndyka składek ZUS jako pochodnych od wynagrodzenia przyznanego w formie zaliczek winien zostać zgodnie z obowiązującym w niniejszej sprawie stanem prawnym uwzględniony jako taki wydatek. Sąd upadłościowy podziela wykładnię normy art. 230 Pun dokonaną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Wbrew stanowisku skarżącego zmiana przepisów i nowe brzmienie wskazanej normy mogła być wzięta pod uwagę przy wydawaniu decyzji przez sędziego – komisarza, wykładania historyczna jest bowiem jedną z wielu rodzajów wykładni. Stanowisko wyrażone przez sędziego komisarza przy tym w żaden sposób nie narusza „praw nabytych”. Znaczenie omawianej normy jest odczytywane na chwilę wydawania orzeczenia a zmiana przepisów i nowe brzmienie art.230 Pun mogło mieć na to wpływ. Określony pogląd, nawet gdyby był ugruntowany, który miał być wyrażany przez sędziów – komisarzy –dotychczas- w innych postępowaniach w żaden sposób nie może tylko z tego powodu przekreślać słuszności rozstrzygnięcia poddanego kontroli w niniejszym postępowaniu. Otóż , po pierwsze, art.230 ust. 2 Pun (w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2016 r.) w części wstępnej , po słowie „ w szczególności” wskazuje na „wynagrodzenie i wydatki syndyka” a następnie , po słowach daniny publiczne mówi o wydatkach związanych z zarządaniem masy upadłości , w tym przypadających za czas po ogłoszeniu upadłości należnościach ze stosunku pracy oraz należnościach z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne. Zasadnym wydaje się być, że ta druga część tego przepisu odnosi się wobec tego do wynagrodzenia innych osób niż syndyk. Jednocześnie skoro ustawodawca w tym miejscu wskazał na składki a nie uczynił tego przy wynagrodzeniu syndyka, to przyjmując racjonalność prawodawcy było to celowe, potwierdzeniem tej wykładni jest obecne brzmienie wskazanej normy art.230 Prawa upadłościowego, gdzie jednoznacznie przesądzone, że kosztem postępowania nie są składki na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia syndyka. Po drugie słuszność przyjętego stanowiska wynika również z brzmienia art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o licencji doradcy restrukturyzacyjnego, zgodnie z którym osoba fizyczna posiadająca licencję doradcy restrukturyzacyjnego, prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, powołana do

pełnienia funkcji w postępowaniu restrukturyzacyjnym, upadłościowym lub egzekucyjnym wykonuje czynności w ramach działalności gospodarczej. Koszty ubezpieczenia społecznego są więc kosztem działalności tej osoby, ale nie stanowią kosztów postępowania upadłościowego, w którym dana osoba została powołana do pełnienia funkcji (tak słusznie A.Hrycaj w: System Prawa Handlowego, t. 6, Prawo Restrukturyzacyjne i Upadłościowe, C.H.Beck, Warszawa 2016, s.971). Wskazany przepis art.230 PUn nie może być wykładany w oderwaniu od podanej normy. Wobec tego również wykładnia systemowa prowadzi do wniosku, że należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne od wynagrodzenia syndyka nie zalicza się do kosztów postępowania, gdyż nie stanowią one wydatku niezbędnego do osiągnięcia celu postępowania, a zawierają się w wydatku w postaci wynagrodzenia syndyka (z reguły zresztą „wynagrodzenie” oznacza wynagrodzenie wraz z należnymi podatkami i kosztami od niego należnymi). Wskazane należności (koszty ubezpieczenia społecznego) są zaś kosztem działalności syndyka w ramach prowadzonej przez niego działalności (pozarolniczej działalności gospodarczej).

Mając powyższe na uwadze stosując odpowiednio przepis art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., a także w z art. 229 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm.) w zw. z art. 449 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2015 r., poz. 978), postanowiono jak w formule sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

(...)

(...)

2. (...)